

ညေး

ဟောလိုဝင်းည

၁၂ နာရီ

Nyay
Halloween Midnight

(A)

ဟောလိုးဝင်းပွဲတော် မရောက်ခင် ဆယ်ရက်အလို ညနေခင်းတစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။ ။

မြို့ပြညနေခင်းက နီယွန်မီးရောင်တွေနဲ့ တဖိတ်ဖိတ်တောက်ပစွာ လိမ္မော်ရောင်သန်းလျက်ရှိ၏။ ။

ယာဉ်ကြောရှုပ်ထွေးမှုကို ဝီစီမူတ်ရင်း ကူညီဖြေရှင်းပေးနေကြတဲ့ ယာဉ်ထိန်းရဲတွေ ၊ မြေအောက်ဘူတာတွေဆီ၊ ဘတ်(စ်) ကားမှတ်တိုင်တွေဆီ အိမ်အပြန် နောက်မကျစေဖို့ အပြေးအလွှားသွားနေကြတဲ့ ဆာလောင်မွတ်သိပ် အညတရဝန်ထမ်းတွေ၊ လူစည်ကားချိန်ကို စောင့်ပြီး ကုန်ပစ္စည်း လက်ကမ်းကြော်ငြာ ဝေလျက်ရှိသည့် လူတွေ၊ အရာရာဟာ သံပတ် ပေးထားသည့် စက်ရုပ်တွေအလား သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။ ။

အလင်းတွေ မှိုနီဖျော့သွားတာနဲ့ ပြာလွင်ကြည်ရီလာသည့် ကောင်းကင်ယံမှာ ကြယ်ပွင့်လေးတွေ ဟိုတစ်ပျောက် ၊ ဒီတစ်ပျောက် ချစ်စရာမှ ဝတ်တုတ် ထွက်ပေါ်လာတာကိုပင် လူတွေမော့ကြည့်ဖို့ မေ့လျော့နေကြပြီထင်သည်။ ။

ဟုတ်တယ် ... ။

သူတို့ တွေဟာ ကြယ်ရောင်နဲ့ ညအမှောင်တွေကို ကဗျာစာအုပ်တွေ

ထဲမှာ ပဲ ထားရစ်ခဲ့ကြပြီး ၊ မိမိတို့ ရဲ့ လူမှုဘဝတွေကို နီယွန်မီးရောင် အောက်မှာ ပင် လက်တွေ့ကျကျ ပုံဖော်လုပ်ဆောင်လျက် ရှိချေ၏ ။

" ကောင်းသော ညနေခင်းပါ အိမ်ကို ဂရုစိုက်ပြီး ပြန်ပါ နော် ကောင်မလေး "

သွန်နမီတစ်ယောက် အလုပ်ဆင်းချိန်ရောက်ပြီမို့ The City ကုန်တိုက်ကြီးမှ ကပျာကသီဆင်းလာချိန် မျက်မှန်းတန်းမိနေသော လုံခြုံရေးအစောင့်ဦးလေးကြီးက ယခင်ပြောနေကျ လောကဝတ်စကား တချို့ပြောကာ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လေ၏။

သူမ ပြီးပြရင်း ခေါင်းညိတ် လိုက်လေသည် ။

"ဟူး ... အေး လာပြီ ... နှစ်သစ်မကူးခင် ၊ ခပ်ထူထူ ကုတ်အင်္ကျီ ရှည်တစ်ထည်လောက်တော့ ဝယ်ဦးမှ ... "

ညည်းညည်းညူညူ ပြောဆိုမိတာမို့ သူမစကားကို သူမကလွဲပြီး မည်သူမျှ ကြားလိမ့်မည်မထင် ... ။

သွန်နမီ ... ။

တောမြို့လေးတစ်မြို့ကနေ ဘဝကို သမားရိုးကျ မဖြတ်သန်းလို၍ မြို့ပြသို့ စွန့်စွန့်စားစား တက်လာသည့် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ။

ရဲရင့်သွက်လက်သည် ။ ယဉ်ကျေးဖော်ရွေသည် ။ သင်လွယ် တတ်လွယ်ရှိသည် ။

သူမ၏ ပါရမီထူးများကို သူမကိုယ်တိုင် သတိထားမိလာ၍ အထက်တန်းကျောင်း ပြီးဆုံးသည့်အခါ တက္ကသိုလ်တက်ရန်ဟူသည့် ဟူသည့် အကြောင်းပြချက်နှင့် မြို့တက် လာခဲ့လေတော့၏ ... ။

တကယ်တော့ မြို့ပြဆိုတာ သူမ အိပ်မက်တွေထဲက နတ်သမီး ပုံပြင်
တွေလောက် ဘယ်နှုံးည့် ချုံမြိန် လိုက်လေမလဲ ... ။

ရောက်စက အဆောင်မှာ တစ်ယောက်တည်း ယောင်လည်လည် ...

။

နောက်တော့မှ ... လစာခပ်နည်းနည်းနဲ့ ရရာအလုပ်တစ်ခုကို
တနင်္လာ - သောကြာအထိ ဝင်လုပ်ပြီး ၊ စနေ တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်ကို အ
ဝေးသင်တက္ကသိုလ်တက်ကာ အလုပ်နှင့်ပညာရေး ဟန်ချက်ညီလာစေရ
န် သူမ ထိန်းချုပ်တတ် လာလေတော့၏ ။

" သမီး ... ဒီမှာ အရမ်းကို အဆင်ပြေနေပါတယ် ဖေဖေ ။ သမီးအတွက်
လုံးဝ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ... ။ အခု အီလက်ထရွန်နစ် အမှုဆောင် အရာရှိ
ချုပ်တစ်ယောက်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူး လုပ်နေပါတယ် ။ လစာလည်း အရ
မ်းကောင်းတယ် ။ အလုပ်ချိန်ကလည်း နည်းတော့ စာကြိုးစားဖို့ အချိန်
တွေလည်း ပိုထွက်လာတယ်လေ ... ။ ပြီးခဲ့တဲ့ လတုန်းက နှစ်တစ်ဝက်
စာမေးပွဲမှာ သမီး ပထမ ရပါတယ် ... ။

ကြည့် ... ။

နယ်မြို့လေးက မိဘတွေနဲ့ ဖုန်းဆက်လေတိုင်း သူမက ထိုသို့ ဖိန့်
လုံး ၊ ဟိန့်လုံးတွေသုံးပြီး ဖြီးဖြန်း ရွီးရွမ်းတတ်ပြန်သေးသည် ... ။

တကယ်တော့ ထိုသို့ လုံးဝမဟုတ် ။

လုံးဝမှ ကို မဟုတ်ချေ ။

အလုပ်လျှောက်လွှာတင်တိုင်း အသနားခံစာနှင့် ပူးတွဲပြီး အကြိမ်ကြိ
မ် လျှောက်လွန်းမက လျှောက်တော့မှ သာ The City ကုန်တိုက်ကြီးမှာ
သူမ အလုပ်ရခဲ့လေတော့၏ ။

အလုပ်ကလည်း မိန်းကလေးတိုင်း နှစ်သက်သဘောကျသည့် သက်သောင့်သက်သာနှင့် စမတ်ကျကျ အလုပ်မျိုးမဟုတ် ။

နာမည်ကျော် အမှတ်တံဆိပ်များ ရောင်းသည့် ဖိနပ်ဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင်မှာ အလုပ်ရပြီး ၊ သူမ၏ အလုပ်မှာ လည်း ဝယ်ယူမည့် customer များ ရွေးချယ်ထားသည့် ဖိနပ်များကို တော်မတော် ၊ လိုက်မလိုက် စီးပေးရသည့် အလုပ်ဖြစ်လေ၏။

" ရတယ် အန်တီ သမီး စီးပေးပါ့မယ် ... ဆိုဖာမှာ သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်လိုက်ပါ ... "

ဒါဟာ ဝန်ဆောင်မှုတစ်ခုပဲလေ ... ။ နောက်ပြီး ရိုးသားတဲ့ အလုပ်တစ်ခုပဲ မဟုတ်လား ။

ဖိနပ်ဝယ်ယူမည့်သူ ရွေးချယ်လိုက်သည့် အကောင်းစား ဖိနပ်လေးကို သူမကကိုင်ရင်း ဆိုဖာအိမ်မှာ ထိုင်စေလိုက်သည် ။ နောက် ... သူမက ပုဆစ်ခွေးတုပ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး customer ရဲ့ ဖိနပ်အဟောင်းကို ချွတ်ပေးလိုက်ပြီး ဖိနပ်အသစ်ကလေး စီးပေးရ၏ ။

"မှန် ကြည့်လိုက်ပါ အန်တီ ... ။ အန်တီ ခြေဖမိုးလေးက ဝင်းဝင်းမို့မို့လေးဆိုတော့ ခဲတံဒေါက်မြင့်ဖိနပ် အစိမ်းရောင်လေးနဲ့ သိပ်လိုက်တာပဲ ။ မြောက်ပင့်ပြီးပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးရှင် ... ။ တကယ်လိုက်လို့ ပြောတာပါ ။ အန်တီ စိတ်တိုင်းကျတော့မှ ဝယ်ပါ ။ စိတ်တိုင်း မကျသေးလို့ မဝယ်ချင်သေးလည်း ရပါတယ် "

မြို့ပြမှာ သူမတော်တော် တိုးတက်လာတာတွေတော့ ရှိ၏ ။

စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု ၊ စိတ်ရှည်သည်းခံမှုတွေအပြင် လူကုံထံ အမျိုးသမီးဝဝကြီးများ ၏ ခြေဖဝါးများ စွာကို သူမ တယုတယ ထိတွေ့ ဆက်ဆံ

တတ် လာလေပြီ ... ။

" သမီး သွန်နမီ ... ဒီနှစ် အမေတို့ ယာတောမှာ ပြောင်းအထွက်ကောင်းတယ် ။ ညည်းအစ်ကိုကတော့ ဂျုံခင်းတွေ ရင့်မှ ည့် လာပြီမို့ လင့်စင်ထိုးပြီး အဲဒီမှာ သွားသွားအိပ်တယ် ။ အမေတို့ သမီးကို သိပ်လွမ်းတာပဲ . .. ကျောင်းပိတ်ရင် ပြန်လာခဲ့ဦး ... "

လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ရွေးချယ်မှုနဲ့ ကိုယ်ပေါ့ မေမေ ။

မေမေနဲ့ ဖုန်းပြောပြီးတိုင်း ကျလုလုမျက်ရည်ကို သူမ အံ့ကြိတ်ရင်း ထိန်းသိမ်းပစ်လိုက်ရတာ များ သည် ။

လူ့ဘဝဆိုတာ လှေကားတစ်ခုလို မဟုတ်ပါလား ။ ရောက်တဲ့ အဆင့်ဟာ မြဲမြံမှုရှိပြီဆိုတာနဲ့ ရှေ့တစ်လှမ်း ခုန်တက်ရမည်ပင် ။

The City ကုန်တိုက်ကြီးမှ သွန်နမီ ဆင်းလာစဉ် မြို့ပြညနေခင်းက စည်ကားရှုပ်ထွေးလျက်ရှိ၏ ။

လူသွား စင်္ကြံလမ်းတစ်လျှောက် သစ်သီးဝလံဆိုင်တွေ ၊ ပန်းဆိုင်တွေ ၊ ခပ်ပေါပေါ ဈေးနှင့် ရောင်းချလေ့ရှိသည့် အဆာပြေ မုန့်ဆိုင်တွေ မှ သစ်သီးရနံ့ ၊ ပန်းရနံ့ ၊ စွပ်ပြုတ်ရနံ့များ သူမ နှာဝသို့ တိုးဝင် လာလေတော့၏ ။

" ဗိုက်ဆာတယ် ... စွပ်ပြုတ်အရင် ဝင်သောက်ဦးမှ ... "

(B)

The City ကုန်တိုက်မှ အပြန် ၊ မြေအောက်ဘူတာရုံလေးဆီ မသွားမီ သူမ အမြဲလိုလို ဝင်စားလေ့ရှိသည့် စွပ်ပြုတ်ဆိုင်မှာ ... ဂျစ်ပစီ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် တာလပတ်စခင်းပြီး ရောင်းချလေ့ရှိသည့် စာအုပ်အဟောင်းဆိုင်လေးရဲ့ နံဘေးမှာ ဖြစ်၏ ။

" အသားညှပ်ပေါင်မုန့်နဲ့ ကြက်စွပ်ပြုတ် တစ်ပွဲပေးပါ ... "

စားသောက်စရာများ မှာ ပြီးတော့ မျက်လုံးက ခါတိုင်းလိုပင် အဘိုးကြီး ရောင်းချတဲ့ စာအုပ်အဟောင်းများ ဆီ ဝေ့ဝဲရောက်ရှိသွားသည် ။

အဘိုးကြီးဆီက စာအုပ်တွေ ဝယ်ယူဖို့ အတွက်တော့ သူမမှာ ငွေပိုငွေလျှံ များများ စားစားမရှိ ... ။

အဲဒီ ညနေခင်းတုန်းကတော့ အဘိုးကြီးဟာ ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောလေ၏ ။ ပလက်ဖောင်းဘေးမှာ စာအုပ်အဟောင်းတွေကို ဖြစ်သလို ထိုင်ရောင်းနေရလို့ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ မြေးမလေး အပျင်းပြေစေဖို့ အတွက် ဖြစ်၏ ။

" မြေးလေး ... ဟောဟိုမှာ ကြည့်စမ်း ... ကြယ်လေးသုံးပွင့် တွေလား ... "

" အင်း ... တွေ့တယ် ၊ ဘာဖြစ်သလဲ အဘိုး ... "

" အဲဒီ ကြယ်ကလေးတွေမှာ နာမည်တွေရှိတယ် ... ။ အပေါ် ဆုံးတစ်
လုံးက ကလိုသို (Clotho) တဲ့ ... ။ အလယ်က တစ်လုံးက လက်ကဆစ်
(စ) (Lachesis) ။ အောက်ဆုံး တစ်လုံးက အက်ထရာပေါ့ (စ) (Atro
pos) တဲ့ ။ မြေးရဲ့ ... "

ဟုတ်လှချည်လား ... ။ ။

သွန်နမီပင် ယောင်ယမ်းစွာ ကောင်းကင်ပြာရင့်ရင့်ကြီးဆီ မော့ကြ
ည့်လိုက်မိသည် ။ ဂျစ်ပစီအဘိုးအို ပြောသလိုပင် အနောက်ဘက်ယွန်း
ယွန်း ကောင်းကင်မှာ တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပလျက်ရှိသည့် ကြယ်သုံးပွင့်
ကို အလွယ်တကူ ရှာတွေ့သွားလေ၏ ။

" အဲဒီ ကြယ်သုံးပွင့်က ဘာဖြစ်လဲ ဘိုးဘိုး ... "

" ဘိုးဘိုး ... ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ် ပြောပြမယ် ... မြေးလေး နား ထော
င်မလား ... "

မြေးမလေးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည် ထင်သည် ။ အဘိုးကြီးက
ပုံပြင်ကို စတင် ပြောတော့လေ၏ ။

" ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ။ အင်း ... ကမ္ဘာဦးတုန်းကပေါ့ ။
ဇုတ်နတ်မင်းကြီးဟာ သီးမစ် (စ) (Themis) ဆိုတဲ့ နတ်သမီးကို လက်
ထပ် လိုက်သတဲ့ ... ။

" ဟင် ... ဘိုးဘိုး အရင်ကပြောတော့ ဟီရာနဲ့ ဆို ... "

" ဟုတ်တယ် ... ဇုတ် အခု ထပ်ယူတာက နောက်တစ်ယောက် " ပုံပြ
င်ကို မသိမသာ နားထောင်ရင်း သူမ ပြုံးမိရ၏ ။

" သီးမစ် (စ) နဲ့ ယူတော့ ဇုတ်ကြီးမှာ သားတော်လေးပါးနဲ့ သမီး
တော် သုံးပါးရလာတယ် ။ ပုံပြင်လို့ အစကတည်းက အဘိုး ပြောခဲ့တယ်

နော် ။ ယုံချင်ယုံ မယုံရင် ပုံပြင်လို့ သာမှတ် ... ။ သီးမစ် (စံ) ဆိုတာ တရားမျှတမှုနဲ့ ဥပဒေ (Justic) ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ နတ်သမီးကြီးလေ ... ။ ဇုထ် ကြီးဟာ ဥပဒေနတ်သမီးနဲ့ လက်ထပ်အပြီးမှာ ပဲ ဆီးဇင်း (စံ) (Seasons) လေးပါးနဲ့ ဖိတ် (စံ) (Fates) သုံးပါးကို ရသတဲ့ ။ ဆီးဇင်း (စံ) ကို မြေးလေး သိပါတယ် ။ ရာသီဥတုတွေလေ ။ ဖိတ် (စံ) ကတော့ ကံကြမ္မာပေါ့ ... "

" ဟင် "

" ဟုတ်တယ် မြေးလေးရဲ့ ဇု (ထ်) ရဲ့ သားတော်လေးပါးဟာ နွေ ၊ မိုး ၊ ဆောင်းဦး ၊ ဆောင်းရာသီကို အစိုးရတဲ့ နတ်သားတွေ ဖြစ်သွားကြပြီး ၊ သမီးတော်သုံးပါးကတော့ လူတွေရဲ့ ကံကြမ္မာကို စောင့်ကြပ်ပေးရတဲ့ နတ်သမီးတွေ ဖြစ်သွားကြတယ် "

" သူတို့ က လူတွေရဲ့ ကံကြမ္မာကို ဘယ်လို စောင့်ကြပ်ပေးကြတာလဲ ... "

" ဒီလို မြေးလေးရဲ့ ... သူတို့ ကြမ္မာနတ်သမီးသုံးဖော်ရဲ့ နာမည်က ကလိုသိုး ၊ လက်ကဆစ်နဲ့ အက်ထရောပေါ့ (စံ) ... လေ "

" ဒါ ... စောစောက ဘိုးဘိုးပြတဲ့ ကောင်းကင်ပေါ်က ကြယ်သုံးပွင့်ပဲ ... "

" ဟုတ်တယ် ... သူတို့ ညီအစ်မသုံးယောက်ဟာ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ကြယ်တွေမဖြစ်ခင် ကမ္ဘာဦးတုန်းက နတ်သမီးတွေ အရင် ဖြစ်ကြတာ ။ သူတို့ က လူတွေရဲ့ အသက်ကို " ကြိုး " တွေလို့ မြင်ကြတယ် ... "

" ဟင် ... "

" ကလိုသိုးက အသက်ချည်မျှင်တွေကို ရှည်အောင် ကျစ်ရတဲ့ သူပေါ့ "

။ သူ ကျစ်ပေးတဲ့ ကြိုးရှည်လေလေ အဲဒီကြိုးပိုင်ရှင်ဟာ အသက်ရှည်ရှည် ဆိုပါတော့ ။ လက်ကဆစ်ကကျတော့ ကြိုးရဲ့ အရှည်ကို တိုင်းထွာပေးရတဲ့ သူ ... အသက်ဘယ်လောက် ရှည်ရမယ်ဆိုတာကို ဇု (တ်) နတ်မင်းက ဆုံးဖြတ်ပေးရတယ် ... "

" အို ... ဘုရားရေ "

" သူတို့ ညီအစ်မသုံးယောက်မှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ကတော့ အက်ထရာပေါ့စ်ပဲ ။ သူ့လက်ထဲမှာ ကတ်ကြေးတစ်လက် ပါတယ် ။ သေချိန်တန်တဲ့ သူရဲ့ အသက်ကြိုးမျှင်ကို လက်ကဆစ်က တိုင်းထွာပြီး တာနဲ့ အက်ထရာပေါ့ (့) က အဲဒီကြိုးကို ကတ်ကြေးနဲ့ တိခနဲ ဖြတ်ပစ်လိုက်တာပဲ ... "

" ဒါဆို အဲဒီလူက သေရောလား ... "

" ဟုတ်တယ် ... မြေး "

စားသောက်နေရင်းမှ သူမ အနည်းငယ် သီးသွားရသည် ။

ဂျစ်ပစီ မြေးအဘိုးပြောနေကြတဲ့ ပုံပြင်က နှယ်နှယ်ရရ ပုံပြင်ဟုတ်လား ။ ဒါ ... ဂရိနတ်ဘုရားတွေရဲ့ သမိုင်းပဲ ... ။

စိတ်ဝင်စားဖို့ လည်း ကောင်းတယ် ။ နောက်ပြီး ပုံပြင်ထဲကလို အက်ထရာပေါ့ (့) ဟာ လူ့အသက်ကြိုးတွေကို စိတ်ရှူးပေါက်ပေါက်နဲ့ လိုက်သာညှပ်နေရင် လက်တွေ့ဘဝမှာ ဆို မခက်ပေဘူးလား ... ။

အဘိုးကြီးက ပုံပြင်ကို ဆက်ပြောနေသည် ။

" ဒီလိုနဲ့ ကြမ္မာနတ်သမီးသုံးဖော်ဟာ လူတွေရဲ့ အသက်ကြီးတွေကို ဟန်ချက်ညီညီ စီရင်ဆုံးဖြတ်လာလိုက်တာ နှစ်တွေထောင်ချီလာတော့ နတ်သဘင်တစ်ခုမှာ ယမကာ အသောက်ကြူးရင်းကနေ သူတို့ ရဲ့

ကံကြမ္မာစီရင်ပုံတွေဟာ ကမောက်ကမတွေ ဖြစ်လာတယ် ။ ကလိုသိုး (စ်) ဟာ လူ့အသက်ကြိုးတွေကို တိုတိုလေးကျစ်တဲ့ အခါကျစ် ၊ အရှည်ကြီး ကျစ်တဲ့ အခါကျစ် ၊ အဲဒီလိုပဲ လက်ကဆစ်ဟာလည်း သေချိန်မတန်သေးတဲ့ လူတွေရဲ့ အသက်တွေကို လျှောက်ပြီးတိုင်းထွာ ... ။ အားလုံးထဲမှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး လူဝရဇိန်ခွေ ကတ်ကြေးပိုင်ရှင် အက်ထရာ ပေါ့ (စ်) ဆိုတာတော့ ပြောမနေနဲ့ တော့ပေါ့ ... ။ မည်းမည်းမြင်ရာ ကြိုးမှန် သမျှ အကုန်လိုက်ညှပ်လို့ တို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူတွေ သန်းနဲ့ ချီပြီး သေပွဲ ဝင်ကြရတယ်လေ ... "

" ဒါ ... ဒါဆို ဘိုးဘိုးပုံပြင်က ပုံပြင်မှ မဟုတ်တော့ဘဲ ... တကယ့်အဖြစ်အပျက်လို့ တောင် ပြောလို့ ရနေပြီ ... "

" ဟုတ်တယ် မြေး ... ဒီ ကြမ္မာသုံးဖော် အဖြစ်အပျက်ဟာ ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ သူတွေ အတွက်ဆိုရင် တကယ့်အဖြစ်အပျက် ။ မယုံ ကြည်တဲ့ သူတွေ အတွက်တော့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပေါ့ ။ ဂန္တီရပညာရှင် တချို့က အက်ထရာပေါ့ (စ်) တို့ လူ့အသက်ကြိုးတွေကို တွေ့ကရာ ရှစ်သောင်း လိုက်ညှပ်တဲ့ အချိန်နဲ့ အဘိုးတို့ ကမ္ဘာမှာ ရောဂါကပ်ဆိုး ၊ ကမ္ဘာစစ်တွေကြောင့် လူတွေ သန်းနဲ့ ချီပြီး သေကြေကြတဲ့ အချိန်တွေ ကိုက်ညီမှုရှိတာကို ထောက်ပြကြတယ် ... "

" အိုး ... ဘုရား ... ဘုရား "

" ဒီလိုနဲ့ ကြမ္မာသုံးဖော်နတ်သမီးတွေဟာ နောက်ဆုံးကျတော့ သူတော်စင်တစ်ပါးရဲ့ အသက်ကြိုးကို ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားကြတယ် ... တဲ့ ။ အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ လေပြင်းတစ်ချက်က တိုက်လိုက်တာမို့ အက်ထရာပေါ့ (စ်) ရဲ့ ကတ်ကြေးဟာ လွတ်ကျသွားရော ... တဲ့ ... လေဟာ သူတော်စင်ကြီးရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်လိုတာမို့ လေမုန်တိုင်းအသွင်

ဆောင်ပြီး ကတ်ကြေးကို ယူပြီး အဝေးကို လွှတ်ပစ်လိုက်ပါသတဲ့ ... "

" နားထောင်လို့ ကောင်းတယ် အဘိုးရဲ့ ။ နောက်ကျတော့ ရောဟင် ... "

" နောက်ဆုံးကျတော့ နတ်မိစ္ဆာတွေရဲ့ ကျိန်စာနဲ့ သူတော်စင် ကြီးရဲ့ အစွမ်းထက်ဂါထာတွေ လွန်ဆွဲကျရင်း ... ကြမ္မာနတ်သမီး သုံးပါးစလုံး ဟာ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ကြယ်တွေ ဖြစ်သွားကြရတယ် ... တဲ့ ။ သူတို့ ဟာ အရင်လို လူ့အသက်တွေကို ကြိုက်သလို စီရင်ခွင့် မရှိတော့ဘူးပေါ့ ။ အဲ ... သူတော်စင်ကြီးကတော့ လူစင်စစ်ကနေ ဇီးကွက်ကြီးဖြစ်သွားရ တယ် ... တဲ့ ။ တချို့ ဂမ္ဘီရဆရာတွေ ပြောတာကျတော့ သူတော်စင်ကြီး ဟာ ခုချိန်အထိ ကျိန်စာကနေ လွတ်မြောက် ခွင့်မရဘဲ ဇီးကွက်ကြီးအဖြစ်နဲ့ နှစ်ပေါင်းရာနဲ့ ချီပြီး အသက်ရှင်နေဆဲလို့ ပြောကြတယ် ။ ပုံပြင် လေးကတော့ အဲဒါပါပဲ မြေးလေးရယ် ... "

သွန်နမီ နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည် ။

ဂျစ်ပစီအဘိုးကြီးပြောတဲ့ ပုံပြင်ကို နားထောင်ကောင်းကောင်း နဲ့ နားထောင်နေလိုက်တာ ခုနစ်နာရီ ရထားတစ်စီးပင် လွတ်သွားရချေပြီ .
.. ။

မဖြစ် ... ပြန်မှ ဖြစ်တော့မည် ။

" သိပ်နားထောင်လို့ ကောင်းတဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပဲ ... "

ဒီ ချီးကျူးမှုစကားကိုတော့ အဘိုးကြီးကြားအောင် သူမ လှမ်း ပြော လိုက်ရခြင်းပါ ... ၊

အဘိုးကြီးက မျက်လုံးတစ်ဖက် မှိတ်ပြရင်း သူမကို ပြုံးပြ၏ ။

" သူ့မြေးလေး ငြိမ်အောင် လုပ်နေရတာပါဆိုတဲ့ သဘော ပေါ့ ... ။

စွပ်ပြုတ်ဆိုင်ကထွက်လာတော့ မြေးမလေးရဲ့ နောက်ဆုံး စကားက
လမ်းသွက်သွက် လျှောက်နေတဲ့ သူမခြေလှမ်းများကို တစ်ချက်တော့ တုံ့
ခနဲ ဖြစ်စေခဲ့ပြန်သေးသည်။ ။

" အဘိုး ... ခုတွေ့နေတဲ့ အဲဒီ ကြယ်သုံးပွင့်ဟာ တစ်ချိန်မှာ သမီးတို့
ကမ္ဘာပေါ်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ရောက်လာဦးမှာ လားဟင် ... "

(C)

" နတ်မိစ္ဆာများအား လင်းနို့အဖြစ် ပြုလုပ်နည်း အစီအရင် " ဆိုပဲ ...

။

ဒီ ရှေးဟောင်းစာအုပ်ကြီးကို လှန်လိုက်ကတည်းက ဒီခေါင်း စဉ်ကို ဖတ်လိုက်ရတာနဲ့ တင် " ရှိန်း " ရယ်ချင်ချင် ဖြစ်သွားရသည် ။

ရှိန်း ဆိုတာ The City ကုန်တိုက်ကြီးရဲ့ အပေါ်ဆုံးထပ် (၂၁) ထပ်မှာ ရှိတဲ့ စာအုပ်အရောင်းဆိုင်အကြီးကြီးမှာ အလုပ်လုပ်နေသူ ဝန်ထမ်းကောင်လေးပါ ။

သူ့အလုပ်က customer များ ဝယ်ယူလိုသည့် စာအုပ်များကို ကူညီရှာဖွေပေးရသည့်အလုပ် ။ စာအုပ်စင်များ ဖုန်တက်တက် ၊ မတက် ၊ တက် ကြက်မွေးတစ်ချောင်းနှင့် သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးနေရသည့် အလုပ်ပင် ဖြစ်၏ ။

ရှိန်း အလုပ်လုပ်သည့် Book Corner စာအုပ်ဆိုင်ကြီးမှာ အတော့်ကို ကြီးသည် ။ စာအုပ်များကို သူ့အမျိုးအစားအလိုက် သူ ထားသည် ဆိုဆို ၊ စာအုပ်နာမည်စာရင်းပေးပြီး ရှာခိုင်းပါက အတော့်ကို ခက်ခက်ခဲခဲနှင့် စိတ်ရှည်ရှည်ထားကာ ရှာဖွေပေးရလေ့ရှိသည့် စာအုပ် ဆိုင် အကြီးကြီးပင် ... ။

Book Corner စာအုပ်ဆိုင်ကြီးရဲ့ ရှေ့ကျကျ စာအုပ်တန်းတွေမှာ

လူကြိုက်များ သည့် စာအုပ်များ တင်လေ့ရှိပြီး ဟိုးနောက်ဖက် ချောင်ကျ ကျ နေရာတစ်ခုမှာ တော့ ရှေးဟောင်းစာပေများ ထားလေ့ရှိ၏ ။

အင်း ... ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ ဒီ ရှေးဟောင်းစာပေများ ထားရှိသည့် နေရာလေးက တစ်နေ့နေလို့ မှ လူတစ်ယောက် မဖြတ်တဲ့ အတန်းပေါ့ ။ ။

စာအုပ်တိုက်ပိုင်ရှင်သူဌေးမှာ အတော်လည်း ဝိသမလောဘ ရှိပုံပေါ်သည် ။ တစ်နေ့နေလို့ မှ လူတစ်ယောက် ကောက်မကိုင်ကြည့်တဲ့ စာအုပ်များကို ဈေးကလည်း အစွမ်းကုန်မြှင့်ကာ တင်ရောင်းထား လိုက်သေးသည် ။

ကြည့်ဦး ... ။

အခုလည်း ဘာရယ်မဟုတ် ... ။ ရှေးဟောင်းစာအုပ် ထူထူကြီး တစ်အုပ်ကို ရှိန်းကောက်ကိုင်လိုက်ကာ စာမျက်နှာတချို့ကို လှန်လိုက်သည် နှင့် ထိုသို့ အပေါက်အလမ်း မတည့်သည့် အစီအရင် တချို့က ထွက် လာလေတော့၏ ။

" နတ်မိစ္ဆာများအား လင်းနို့အဖြစ် ပြုလုပ်စီရင်နည်း ... ။ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ။ အင်း ... ဘာပဲပြောပြော ဖတ်လို့ တော့ ကောင်းသား ... ။ ဟောလိုးဝင်းနားနီးပြီဆိုတော့ ဘယ်သူတွေ ရူးပြီး လာဝယ်ကြဦးမလဲ မသိဘူး ... "

သူ ထိုသို့ တွေးတွေးဆဆ ပြောနေချိန်မှာ ပင် မည်သူမျှ ရူးပြီး စာအုပ်ဝယ်ဖို့ ရောက်မလာဘဲ သုန်မှုန်နေသော မျက်နှာဖြင့်သာ ဆိုင်တာဝန်ခံ မန်နေဂျာ သူ့အနား ရောက် လာလေတော့၏ ။

" ကြည့်စမ်း ... မင်း ဒီမှာ စာလာခိုးဖတ်နေတယ် ဟုတ်လား ... "

" အာ ... မဟုတ်ရပါဘူး မန်နေဂျာကြီးရယ် ... ။ စာအုပ်စင် ဖုန်သုတ် ရင်း အမှတ်မထင် ကောက်ကိုင်လိုက်မိတာပါ ... ။ ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ် မန်နေဂျာကြီးကို ... ။ ဒီစာအုပ်တန်းမှာ စာအုပ်တော်တော်များများ ပိုးစားခြေကိုက်နေပြီနော် ။ ဈေးကလည်း အဆမတန်ကို တင်ထားတာ ... ဝယ်မယ့်သူလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး ... ။ တော်ကြာ ဒီစာအုပ်မှာ တွယ်နေတဲ့ ပိုးကောင်တွေ တခြားစာအုပ်တွေဆီရောက်ပြီး စားကုန်ရင် အကုန် ပြဿနာတက်ကုန်လိမ့်မယ် ... "

" အဲဒီကိစ္စပဲ ပြောမလို့ မင်းဆီလာတာ ... သူဌေးဆီက ခွင့်ပြုချက်ရပြီ ... ။ ဟောင်းနွမ်းမွကြေ ပိုးစားထားတဲ့ စာအုပ်တွေ အား လုံးစုပြီး အဟောင်းတန်းမှာ သွားချလိုက်ပါတဲ့ ။ ရတဲ့ ဈေးနဲ့ပဲ အဟောင်းချလိုက်ဖို့ ဖုန်းဆက်ပြောလာလို့ အခု မင်းကိုငါ အဲဒီ တာဝန် ပေးတာ ရှိန်း ... "

" အိုကေလေ ... ကျွန်တော် လုပ်လိုက်ပါ့မယ် "

ဒီတာဝန်တွေဟာ သူ့အတွက် လုံးဝ မစိမ်းတော့တဲ့ အလုပ်တွေပါပဲ ..
. ။

နှစ်တစ်နှစ် ကုန်ဆုံးသွားလို့ ဈေးကြီးပေ့ဆိုတဲ့ အင်္ကျီတွေ discount လျှော့လိုက်သလိုပေါ့ ... ။ စာအုပ်ကျတော့ တစ်နှစ်ကုန်ဆုံးသွားတိုင်း အဟောင်းချစရာမလို။ တန်ဖိုးပင် ပိုတက်၍ လာသေးသည် ။ သို့သော် စာရွက်သားများ ကြွပ်ဆတ်ဝါကြန်ကာ ပိုးစား ၊ ခြေကိုက်လာပါက အဟောင်းတန်းကို ရရာဈေးနှင့် လက်သိပ်ထိုး ရောင်းရတတ်စမြဲ ။

စာအုပ်တစ်အုပ်ကို နှစ်သောင်း ၊ သုံးသောင်း ပေါက်သည် ထားဦး။ အဟောင်းတန်း သွားချပါက ထောင်ဂဏန်းလျော့လျော့ ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ရာဂဏန်းလောက်သာ ရှိတော့၏ ။

ရှိန်း စာအုပ်တွေကို စုစည်းထုပ်ပိုးကာ ကုန်တိုက်ကြီးထဲက ထွက်လာတော့ စာအုပ်အဟောင်းတန်းတွေဆီ မသွားမီ လမ်းဘေး ပလက်ဖောင်းမှာ စာအုပ်ဟောင်းများ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ရောင်းချသည့် ဂျစ်ပစီအဘိုးကြီးကို သတိရသွား၏။

အဘိုးကြီးကလည်း သူ့ကိုမြင်သည် ထင်ပါသည်။ ပြုံးပြီး လက်ယပ်ခေါ်၏။

ဒီအဘိုးကြီးက Book Corner က ထွက်သမျှ ကောင်းပေ၊ ညွန့်ပေ စာအုပ်များကို အဟောင်းချဈေးစောင့်ကာ ဈေးပေါင်ကျိုးကောက်တတ်စမြဲပင်။ ပြီးတော့ သူက အမြတ်အစွန်း နည်းနည်း ပါးပါးတင်ကာ ပြန်လည်ရောင်းချသည်။

" ဘာစာအုပ်တွေ ပါသလဲဟေ့ "

" အစုံပဲ အဘိုးရေ ... ကြိုက်တာသာ ရွေးပေတော့ ... "

အဘိုးကြီးက သူ့စိတ်ကြိုက်စာအုပ်တွေကို ရွေးယူနေသည်။ လက်ငင်းငွေချေမပေးနိုင်ဘဲ တစ်လဆိုင်းထားပေးရန် ယခင်အတိုင်း တောင်းဆိုလေ၏။ သူလည်း တအင်းအင်း ခေါင်းညိတ်ရင်း အဘိုးကြီး ရွေးယူသမျှ စာအုပ်တွေကို စာရင်းကလေးနဲ့ လိုက်မှတ်နေလေရာ စောစောက သူ အမြည်းသဘော ဖတ်ကြည့်မိသည့် စာအုပ်ကြီးကို အခုမှ ခေါင်းစဉ်အမည် ဖတ်လိုက်မိတော့ လေ၏။

" The Three Devil Stars ... "

(နတ်မိစ္ဆာကြယ်သုံးပွင့် ...)

